

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Гж 1310/23
10.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Живковић, председника већа, Маје Чогурић и Јасне Лозук, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ахмед Делимеђац, адвокат из Београда, Бирчанинова 17/1/1, против тужене Републике Србије, Вишег суда у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, Косовска 31, ради исплате, одлучујући о жалби тужиље и тужене, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П 1568/19 од 18.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 10.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужиље и тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 1568/19 од 18.05.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1568/19 од 18.05.2021. године, ставом првим изреке обавезана је тужена Република Србија, Виши суд у Београду да тужиљи АА из ... исплати износ од 4.188.005,00 динара, са законском затезном каматом почев од 11.04.2017. године па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена Република Србија, Високи савет судства, Виши суд у Београду да тужиљи АА из ... исплати законску затезну камату на износ од 4.188.005,00 динара за период почев од 03.04.2017. године до 10.04.2017. године, преко досуђеног износа од 4.188.005,00 динара до траженог износа од 5.480.000,00 динара, за износ од још 1.291.995,00 динара, са законском затезном каматом почев од 03.04.2017. године па до коначне исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 211.480,00 динара, са законском затезном каматом од дана када наступе услови за извршење па до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Одлучујући о жалбама странака, Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 4484/21 од 16.09.2021. године преиначио пресуду Вишег суда у Београду П 1568/19 од

18.05.2021. године у ставу првом и трећем изреке, тако што је одбио тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 4.188.005,00 динара, са законском затезном каматом почев од 11.04.2017. године па до коначне исплате и захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка (став први). Одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке (став други). Обавезана је тужила да туженој накнади трошков парничног поступка и трошкове другостепеног поступка (став трећи и четврти). Решењем Врховног касационог суда Рев 341/2022 од 08.09.2022. године укинута је пресуда Апелционог суда у Београду Гж 4484/21 од 16.09.2021. године и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање о жалбама парничних странака.

Против наведене првостепене пресуде тужила и тужена су благовремено изјавиле жалбе из свих разлога прописаних чланом 373. став 1. Закона о парничном поступку. Тужила жалбом добија првостепену пресуду у ставу другом изреке, док тужена жалбом добија пресуду у ставовима првом и трећем изреке.

Испитујући правилност добијане пресуде, у смислу одредбе члана 386. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/11, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да су жалбе тужиље и тужене неосноване.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а због којих би се ожалбена одлука морала укинути. Супротно наводима жалби првостепена пресуда не садржи ни битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, пошто нема недостатака због којих се не би могла испитати. Изрека пресуде је разумљива, не противречи ни сама себи ни разлозима који су наведени у погледу свих битних чињеница на јасан и непротивречан начин, а недвосмислено произлазе из изведених доказа и целокупног стања у списима.

Према утврђеном чињеничном стању, против тужиљиног супруга сада покојног ББ пред Посебним одељењем за организовани криминал Вишег суда у Београду водио се кривични поступак због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 1. и 3. КЗ, за које кривично дело је оптужен оптужницом од 12.05.2008. године, док је измењеном оптужницом од 14.10.2014. године оптужен за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ. ББ је као браниоца ангажовао адвоката ..., који га је заступао пред судом у периоду од 13.11.2007. године до 15.04.2014. године, заједно са још једним окривљеним ВВ, а након што се адвокат ... пензионисао, ангажовао је адвоката ... која га је у поступку бранила у периоду од 21.10.2014. године до 30.04.2016. године, заједно са још једним окривљеним ГГ, при чему је покојни супруг тужиље именованој плаћао 50% од износа предвиђеног АТ, за радње које је предузимала. Након смрти ББ дана 30.04.2016. године, решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кж1 По1 15/16 од 05.07.2016. године обустављен је кривични поступак због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, услед смрти окривљеног ББ. Ово решење је преиначено решењем већа истог суда Кж2 По1 266/16 од 09.09.2016. године и одлучено да трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног ББ сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП падају на терет буџетских средстава суда.

Правноснажним решењем Основног суда у Пожаревцу О.92/17 од 19.01.2017.

године, на основу споразума законских наследника, оглашена је за наследника тужила на његовој непокретној и покретној имовини коју чини између осталог новац неутврђеног износа са припадајућом каматом на име трошкова кривичног поступка на терет буџетских средстава суда из решења од 09.09.2016. године. Тужила је као законски наследник свог супруга поднела преко пуномоћника ... Вишем суду у Београду захтев за накнаду целокупних трошкова кривичног поступка дана 11.04.2017. године са појединачно наведеним износима за сваку од предузетих радњи одбране, у укупном износу од 5.296.880,00 динара. Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К По1 бр. 92/2014 од 10.09.2018. године, одбијен је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка АА, супруге сада покојног ББ поднет преко пуномоћника, ... јер нису постојали докази да је ББ као окривљени у кривичном поступку који је против њега вођен извршио плаћања према ангажованим браниоцима у складу са важећом Адвокатском тарифом, нити је достављен доказ да су новчана средства уплаћена на рачун адвоката које је ангажовао у току поступка. Наведено решење потврђено је решењем К-По1 бр.92/14 од 20.09.2018. године. Све предузете правне радње које су наведене у трошковнику адвоката ... су и предузете и у складу су са важећом Адвокатском тарифом, а што је потврдила поступајућа судија у предмету К-По1 92/14 у свом извештају од 26.10.2020. године.

Адвокат ... у својој писаној изјави је потврдио да је од сада пок. ББ на име адвокатског хонорара примио износ од 5.000.000,00 динара као његов бранилац у периоду од 13.11.2007. до 15.04.2014. године, а адвокат ... је у писаној изјви потврдила да је примила од сада пок. ББ на име одбране у кривичном поступку у периоду од 21.10.2014. године до 30.04.2016. године износ од 480.000,00 динара. Договор између сада пок. ББ и његових бранилаца је био да им трошкове исплаћује по Адвокатској тарифи, у готовини, а том приликом нису сачињавали признанице. Трошкови су исплаћени делом од плате тужиле, а део је исплаћен од кредита које је тужила морала да узме 23.03.2012. године у износу од 500.000,00 динара, на период од 36 месеци, кредита од 03.06.2013. године узетог ради измиривања раније преузетих обавеза (рефинансирање) којим јој је на период од 36 месеци одобрен наменски готовински кредит у висини од 700.000,00 динара, од чега износ од 341.556,56 динара, представља износ раније преузетих обавеза, а 358.443,44 динара додатни одобрени износ и дана 19.03.2014. године, нови уговор о кредиту за измиривање раније преузетих обавеза (рефинансирање), на период од 60 месеци, којим је одобрен наменски готовински кредит у висини од 1.500.000,00 динара (од чега 563.996,71 динара представља износ раније преузетих обавеза, а 936.003,29 динара додатни одобрени износ, са обавезом враћања кредита у месечним ануитетима.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да су трошкови и награде бранилаца у кривичном поступку који се водио против сада пок. супруга тужиле плаћени адвокатима који су ангажовани у складу са чланом 2. и 10. Тарифе и чланом 32. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, због чега је тужена у обавези да их тужили надокнади у висини одмереној у складу са Тарифом о накнади трошкова и наградама за рад адвоката, како је то нормирано, али и било договорено између њеног сада покојног супруга и ангажованих бранилаца. Ова обавеза произлази из чињенице да је поступак против ББ услед смрти обустављен и одређено да трошкови падају на терет буџетских средстава суда, па је законска обавеза тужене да награду и нужне издатке бранилаца исплати на терет својих средстава у смислу одредбе члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку. Утврђено је из извештаја К-По1 92/14 од 26.10.2020. године и 02.04.2021. године и увидом у кривичне списе да су радње одбране означене у трошковнику од 11.04.2017. године као нужне и неопходне предузете и да су

опредељене у складу са цитираним одредбама Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, имајући у виду висину запрећене казне за кривична дела која су ББ била стављена на терет, што тужена није оспорила. Како је против окривљеног до измењене оптужнице од 14.10.2014. године кривични поступак вођен за кривично дело злоупотреба слжбеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 1. и 3. КЗ, за које дело је била предвиђена казна затвора од 2 до 12 година, приликом одмеравања висине трошкова у том периоду, примењивана је тарифа која се односи на запрећену казну како је опредељено и трошковником у кривичном поступку. Међутим како је из извештаја кривичног суда од 02.04.2021. године утврђено да је адвокат ... био бранилац тужиљиног супруга и још једног окривљеног у истом поступку и предузимао радње у име два окривљена, а висина пуне накнаде према АТ износи 4.435.500,00 динара, првостепени суд је закључио да ниједан од окривљених који имају истог браниоца нема право на пун износ накнаде и да је правично накнадити им трошкове у једнаком износу тако што би се обрачунати износ за два окривљена лица у складу са АТ поделио на једнаке делове, тако да сваком од окривљених припадне по половина укупно досуђених трошкова. Следом изнетог, тужиљи као правном следбенику сада покојног ББ на име трошкова ангажовања браниоца адвоката ... припада 3.326.625,00 динара, имајући у виду да пуна накнада за предузете радње износи 4.435.500,00 динара, да 50% те накнаде износи 2.217.750,00 динара и да укупна накнада износи 6.653.250,00 динара. Досуђени износ од 3.326.625,00 динара одговара вредности 75% пуног износа од тражених 4.435.500,00 динара. У време када је бранилац покојног ББ била адвокат ..., након тродневне јавне седнице пред Апелационим судом у поновљеном поступку након укидања осуђујуће пресуде из децембра 2012. године, утврђено је из исказа адвоката ... и адвоката ... да је окривљени адвокату ..., плаћао 50% износа предвиђених АТ за радње које је предузимала у његово име и у име другог окривљеног кога је бранила, и да је пун износ накнаде био само за жалбу коју је сачинила у његово име против решења апелационог суда од 05.07.2016. године у висини од 30.000,00 динара, тако да тужиљи припада укупно 250.500,00 динара, који је опредељен према трошковнику у кривичном поступку сагласно Тарифном броју 1. АТ који се односи на кривична дела за које је прописана казна преко 5, а до 10 година, јер је у то време супругу тужиље стављено на терет кривично дело из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. КЗ. Суд је имао у виду да се у списима предмета не налазе рачуни и други докази који се односе на трошкове превоза адвоката ... на релацији Пожаревац – Београд (80 километара) и Београд – Пожаревац (80 километара), у периоду од 16.11.2007. године до 09.04.2014. године, док је он био бранилац покојног ББ, и у том делу је поклатио веру исказу сведока, адвоката ... да му је ББ плаћао трошкове превоза његовим колима од седишта његове канцеларије у Пожаревцу до Београда. Суд је закључио да трошкови бензина у висини од 7.000,00 динара за оба правца и две путарине по 180,00 динара по правцу, поводом 83 доласка превозом окривљеног и његовог браниоца из места њиховог пребивалишта до седишта суда пред којим је вођен кривични поступак нужни. Висину трошкова сопственим превозом обрачунао у складу са чланом 9. АТ у висини од 30% од цене најквалитетнијег бензина (157,43 динара по литру) по пређеном километру и закључио да се захтев креће у границама траженог износа од 7.000,00 динара по доласку, односно укупно 581.000,00 динара, док је висина путарине од по 180 динара, утврђена у укупном износу од 29.880,00 динара. На досуђени износ од 4.188.005,00 динара, тужиљи је досуђена и законска затезна камата почев од 11.04.2017. године па до исплате, као дана када је трошковником достављеним Вишем суду у Београду, сходно одредби члана 277. и 324. став 2. ЗОО позвала тужену да испуни своју обавезу, ради чега је захтев за исплату преко укупно досуђених 4.188.005,00 динара, а до тражених 5.480.000,00 динара одбијен као неоснован заједно са каматом на досуђени износ, почев од 03.04.2017. године до 10.04.2017. године. Приговор недостатка активне легитимације тужиље, првостепени суд је оценио неоснованим, јер је тужиља једини универзални

сукцесор на покретној имовини иза свог сада покојног супруга ББ, који између осталог представљају спорни трошкови кривичног поступка.

Наведено чињенично стање утврђено је потпуно и поуздано и оно произлази из доказа у списима које је првостепени суд правилно оценио у складу са одредбом члана 8. ЗПП, па наводима жалби тужиље и тужене чињенично стање утврђено од стране првостепеног суда није доведено у сумњу.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, супротно жалбеним наводима првостепени суд је правилно применио материјално право, одредбе чланова 262. став 1, 277. и 324. Закона о облигационим односима у вези одредби чланова 261, 262. и 265. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 101/2011, 121/2012, 32/2013, 45/2013, 55 /2014,) - ЗКП када је закључио да су трошкови и награде бранилаца у кривичном поступку који се водио против сада пок. супруга тужиље ББ плаћени адвокатима који су ангажовани, у складу са члановима 2. и 10 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 112/12) и члановима 23. и 32. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима („Службени гласник РС“ бр. 57/2003 и 69/2011) и да је тужена у обавези да их тужиљи надокнади.

Неосновано се жалбеним наводима тужене указује да тужиља није доказала да је њен сада пок. супруг ББ плаћао браниоце у кривичном поступку, јер нема доказа да су новчана средства која се траже на име трошкова кривичног поступка уплаћена на рачун адвоката које је окривљени ангажовао. Супротно изнетим наводима првостепени суд је правилном оценом изведених доказа утврдио да су трошкови и награде бранилаца у кривичном поступку који се водио против сада пок. супруга тужиље ББ плаћени адвокатима који су ангажовани, ... и ... Из сагласних исказа тужиље и сведока... и ..., утврђено је постојање договора између сада пок. ББ и његових бранилаца да им трошкове исплаћује по Адвокатској тарифи у готовини, а том приликом нису сачињавали признанице. Супруг тужиље је измирио сва своја дуговања на име трошкова браниоцима за период од новембра 2007. године до маја 2016. године. Трошкови су исплаћени делом од плате тужиље, а део новца је исплаћен од кредита које је тужиља подигла 23.03.2012. године у износу од 500.000,00 динара, 03.06.2013. године у износу од 700.000,00 динара и 19.03.2014. године у износу од 1.500.000,00 динара. Осим изнетог наведено потврђују писане изјаве адвоката ... који је потврдио да је од сада пок. ББ на име адвокатског хонорара примио 5.000.000,00 динара као његов бранилац у периоду од 13.11.2007. до 15.04.2014. године и адвоката ... која је у писаној изјви потврдила да је примила од сада пок. ББ на име одбране у кривичном поступку у периоду од 21.10.2014. године до 30.04.2016. године износ од 480.000,00 динара.

Нису основани ни наводи жалбе тужене којима се указује да тужиљи не припадају трошкови на име путарина у оба правца и бензина, поводом 83 доласка превозом браниоца, за које нису приложени докази у виду рачуна за бензин или други писани докази на основу којих се може утврдити да је бранилац сопственим превозом долазио на суђења. Иако се у списима предмета не налазе рачуни и други докази који се односе на трошкове превоза адвоката ... на релацији Пожаревац – Београд (80 километара) и Београд – Пожаревац (80 километара), у периоду од 16.11.2007. године до 09.04.2014. године, када је именовани адвокат био бранилац ББ, првостепени суд је оценом исказа сведока ... коме је поклатио веру утврдио да му је ББ плаћао поред трошкова одбране и трошкове превоза његовим колима од седишта његове канцеларије у Пожаревцу до Београда. Суд је закључио да трошкови бензина у висини од 7.000,00 динара за оба правца и путарине од 180,00 динара

по правцу, поводом 83 доласка превозом окривљеног и његовог браниоца из места њиховог пребивалишта до седишта суда пред којим је вођен кривични поступак нужни трошкови, чију висину је утврдио у складу са чланом 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката која приписује да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз (сопственим возилом) у висини од 30% од цене најквалитетнијег бензина (157,43 динара по литру) по пређеном километру и закључио да се захтев креће у границама траженог износа од 7.000,00 динара по доласку, укупно 581.000,00 динара, док је висина путарине утврђена у укупном износу од 29.880,00 динара и обухвата путарину за 83 доласка у оба правца од по 180.00 динара.

Жалба тужиле неосновано указује да је првостепени суд одлучујући као у ставу другом изреке побијане пресуде погрешно позвао на тарифни број 7. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и да поменута тарифа не може суспендовати уговорни однос који је постојао између адвоката и окривљеног, као и да законски наследник ББ не потражује износ који превазилази Тарифу, већ захтева накнаду трошкова у оном износу који прописује важећа Тарифа, односно у висини коју је исплатио на име ангажовања адвоката. Првостепени суд је одлучујући о захтеву имао у виду да је из извештаја кривичног суда од 02.04.2021. године утврђено да је адвокат ... био бранилац тужилиног супруга и још једног окривљеног у истом поступку и да је предузимао радње за које је пун износ накнаде према Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката износи 4.435.500,00 динара, али како је радње предузимао у име два окривљена, правилно закључио да ниједан од окривљених који имају истог браниоца нема право на пун износ накнаде и да је правично накнадити им трошкове у једнаком износу. Из исказа адвоката ... је утврђено да јој је ББ плаћао 50% износа предвиђених Тарифом за радње које је предузимала и у име другог окривљеног кога је бранила, и да је пун износ накнаде определила за жалбу коју је сачинила само у његово име против решења апелационог суда од 05.07.2016. године у висини од 30.000,00 динара и правилно закључио да тужилци припада укупан износ од 250.500,00 динара, који је опредељен трошковнику у кривичном поступку сагласно Тарифном броју 1. АТ

Закоником о кривичном поступку у члану 261. регулисане су појам и врсте трошкова, као издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, уз појединачно навођење шта све обухватају трошкови кривичног поступка, где су, између осталог, у тачки 7. обухваћени награда и нужни издаци браниоца. Одредбама члана 262. регулисано је одлучивање о трошковима поступка, где је у ставу 2. прописано да се подаци о висини трошкова и захтева за њихову накнаду могу поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1 овог члана. Накнада трошкова из буџетских средстава регулисана је чланом 265. где је у ставу 1. прописано, да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тач. 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда. У ставу 6. истог члана предвиђено је да ако захтев за накнаду нужних издатака и награде из става 1. овог члана не буде усвојен или суд о њему не донесе одлуку у року од три месеца од дана подношења захтева, окривљени и бранилац имају право да потраживање остварују у парничном поступку против Републике Србије. Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката важећа у време окончања кривичног поступка, прописује у члану 2. да награда и накнада трошкова адвокату припадају за радње обављене по пуномоћју, решењу надлежног органа, усменом или писменом налогу странке. Странка или надлежни орган,

дужни су да адвокату плате и награду и накнаду трошкова. Према члану 10. Награда и накнада трошкова се могу плаћати унапред или након извршене радње и насталих трошкова. Адвокат је овлашћен да од странке затражи и унапред прими новчана средства на име обезбеђења наплате будуће награде и трошкова који ће настати приликом заступања. Тарифом је регулисана и одбрана више окривљених у тарифном броју 7, према коме када адвокат брани више окривљених, награда му се по овом основу додатно увећава за сваку радњу коју предузима за по 50% за другог и сваког наредног окривљеног. У случају из става 1. овог тарифног броја увећан износ награде се обрачунава у односу на сваку процесну радњу понаособ тако што се награда за одбрану једног окривљеног увећава процентом који одговара броју окривљених које адвокат брани у тренутку када се процесна радња предузима.

Полазећи од цитираних законских одредби, првостепени суд је правилно закључио да се потраживањем из члана 265. став 6. ЗКП о којем се одлучује у парничном поступку сматрају само награде и нужни (потребни) издаци који су опредељени поднетим захтевом за њихову накнаду – трошковником у кривичном поступку, а који није усвојен или о којем кривични суд није одлучио. Правилно је првостепени суд у конкретном случају применио тарифни број 7. према коме као што је овде случај, када адвокат брани више окривљених, награда му се по овом основу додатно увећава за сваку радњу коју предузима за по 50% за другог и сваког наредног окривљеног и правилно одлучио о висини трошкова признајући тужиљи половину накнаде за предузете радње у висини од 75% за период када га је заступао адвокат ... и накнаду за предузете радње у висини од 50% за период када га је заступала адвокат ... Супротно жалбеним наводима тужиље уговорни однос адвоката и окривљеног о висини накнаде и награде може бити виши од прописаног Тарифом, као у конкретном случају према писаним изјавама адвоката који су од пок. ББ примили 5.480.000,00 динара, међутим тужена није у обавези да окривљеном надокнади уговорени и исплаћени износ накнада, због чега је првостепени суд правилно одбио захтев тужиље у делу преко досуђеног, а до траженог износа од 5.480.000,00 динара за износ од 1.291.995,00 динара, са законском затезном каматом почев од 03.04.2017. године па до коначне исплате. Правилна је и одлука којом је одбијен захтев за исплату камате на досуђени износ трошкова кривичног постука од 03.04.2017. године до 10.04.2017. године, имајући у виду да је тужиља преко пуномоћника захтев за њихову накнаду поднела 11.04.2017. године.

Приликом доношења одлуке о основаности изјављених жалби, другостепени суд је ценио и остале жалбене наводе, али их није посебно образлагао сагласно овлашћењу из члана 396. став 1. ЗПП јер не могу довести до другачије одлуке у овој парници.

Из изложених разлога Апелациони суд у Београду је применом члана 390. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

Потврђена је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем изреке применом члана 401. тачка 2. ЗПП, донета правилном применом одредаба чланова 153. и 154. у вези члана 163, истог закона, одговара исходу спора и успеху тужиље у њему, а трошкови су одмерени правилном применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксене тарифе.

Одлуку у ставу другом изреке Апелациони суд у Београду је донео применом одредбе члана 165. у вези члана 153. ЗПП имајући у виду да је тужена није успела у поступку по жалби, па је захтев да јој се надокнаде трошкови другостепеног поступка на име састава жалбе у износу од 45.000,00 динара одбијен.

**Председник већа-судија
Снежана Живковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић